

วารสารอิเล็กทรอนิกส์
ทางการศึกษา

OJED, Vol.10, No.3, 2015, pp.362-376

OJED

An Online Journal
of Education

<http://www.edu.chula.ac.th/ojed>

การศึกษาสภาพและปัญหาการจัดการเรียนร่วมตามกรอบโครงสร้างซีท (SEAT Framework) ของ
โรงเรียนวัดด่านสำโรง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1

A Study of State and Problems of Administration based on the SEAT framework In
Watdansamrong School Under Samutprakan Primary Education Service Area Office 1

นางสาวพรรษัต ยศคำแหง*

Pachararat Yoskamhang

ผศ.ดร.นันทรัตน์ เจริญกุล**

Asst. Prof. Dr.Nantarat Charoenkul

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพและปัญหาการจัดการเรียนร่วมตามกรอบโครงสร้างซีท (SEAT Framework) และนำเสนอแนวทางการจัดการเรียนร่วมตามกรอบโครงสร้างซีท (SEAT Framework) ของโรงเรียนวัดด่านสำโรง ประชากรแบ่งเป็น 3 กลุ่ม คือ เป็นผู้บริหาร รองผู้บริหาร โรงเรียน 3 คน ครูและครูพี่เลี้ยง 96 คน คณะกรรมการสถานศึกษาและภาคีเครือข่ายผู้ปกครอง 60 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถาม เป็นแบบตรวจสอบรายการ และแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ได้รับแบบสอบถามคืนจากผู้บริหารและรองผู้บริหาร จำนวน 3 คน ครูและครูพี่เลี้ยง 96 คน คณะกรรมการสถานศึกษาและภาคีเครือข่ายผู้ปกครอง 60 คน วิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณด้วยสถิติบรรยาย ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัย พบว่า การจัดการเรียนร่วมทั้ง 4 ด้าน คือ ด้านนักเรียน (S-Students) ด้านสภาพแวดล้อม (E-Environment) ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน (A-Activities) และด้านเครื่องมือ (T-Tools) พบว่าโรงเรียนมีสภาพการจัดการเรียนร่วมในภาพรวมแต่ละด้านอยู่ในระดับมาก ในส่วนของปัญหาการจัดการเรียนร่วมของโรงเรียน พบว่าในภาพรวมปัญหาการจัดการเรียนร่วมใน ด้านนักเรียน (S-Students) ด้านสภาพแวดล้อม (E-Environment) ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน (A-Activities) และด้านเครื่องมือ (T-Tools) โรงเรียนมีปัญหาในการจัดการเรียนร่วมในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง

* โรงเรียนวัดด่านสำโรง

ที่อยู่ 132 หมู่ 8 สุขุมวิท 113 ถนนสุขุมวิท ตำบลสำโรงเหนือ อำเภอเมืองสมุทรปราการ สมุทรปราการ 10270

E-mail Address: pookieva.iriss@gmail.com

**อาจารย์ประจำสาขาวิชาบริหารการศึกษา ภาควิชานโยบายการจัดการ และความเป็นผู้นำทางการศึกษา

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

E-mail Address: nuntarat@gmail.com

ISSN1905-4491

Abstract

The purpose of this research were 1) to study the current state and the problems in administration based on the SEAT framework and 2) to present some guidelines for administration based on the SEAT framework at Watdamsamrong school. The populations were consisted of 3 groups: 3 administrators, 96 teachers and assistant teachers, 60 members of school board and parent association. The research instrument used in this study were questionnaires. The results were analyzed by descriptive statistics : frequency, percentage, mean and standard deviation. The findings indicated that the Inclusive Education in 4 aspects : Student, Environment, Activities and Tools of the school were over all practised at a high level while the problems in 4 aspects were found at a medium level.

คำสำคัญ: สภาพและปัญหา / การจัดการเรียนร่วม / โครงสร้างซีท / ด้านนักเรียน / ด้านสภาพแวดล้อม / ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน / ด้านเครื่องมือ

KEYWORDS: STATE AND PROBLEMS / INCLUSIVE EDUCATION / THE SEAT FRAMEWORK / STUDENT / ENVIRONMENT / ACTIVITIES / TOOLS

บทนำ

จากกรอบแนวคิดและนโยบาย ที่กำหนดแนวทางการบริหารจัดการบนพื้นฐานของสิทธิคนพิการ ภายใต้บทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ.2540 และ พ.ศ.2550 กำหนดสิทธิขั้นพื้นฐานของคนพิการ ในมาตรา 54 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ระบุว่า “บุคคลซึ่งพิการหรือทุพพลภาพมีสิทธิได้รับสิ่งอำนวยความสะดวกอันเป็นสาธารณะและความช่วยเหลือจากรัฐ และในมาตรา 80 วรรคสอง ระบุว่า “รัฐต้องสงเคราะห์คนชรา ผู้ยากไร้ ผู้พิการ หรือทุพพลภาพ และผู้ด้อยโอกาส ให้มีคุณภาพชีวิตที่ดี และพึ่งตนเองได้” และในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ.2550 โดยเฉพาะมาตรา 49 ระบุว่า “บุคคลย่อมมีสิทธิเสมอกันในการรับการศึกษาไม่น้อยกว่า 12 ปี ที่รัฐจะต้องจัดให้อย่างทั่วถึงและมีคุณภาพ โดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย ผู้ยากไร้ ผู้พิการ หรือทุพพลภาพ หรือผู้อยู่ในสภาวะยากลำบาก ต้องได้รับสิทธิตามวรรค 1 และการสนับสนุนจากรัฐเพื่อให้ได้รับการศึกษาได้ทัดเทียมกับบุคคลอื่น”

ปี พ.ศ.2542 กระทรวงศึกษาธิการมีนโยบายเกี่ยวกับคนพิการ จากเดิมที่จัดให้เด็กพิการเรียนในโรงเรียนเฉพาะคนพิการมาเป็นเรียนร่วมกับเด็กและเยาวชนทั่วไป เพื่อให้ได้รับการพัฒนาคุณภาพชีวิต และ พ.ศ.2551 มีการประกาศใช้พระราชบัญญัติการศึกษาจากทุกภาคส่วนในการจัดการศึกษา จัดทำหลักสูตรที่เหมาะสมสอดคล้องกับความต้องการความจำเป็นพิเศษของคนพิการแต่ละประเภท นโยบายการจัดการเรียนร่วมจะประสบความสำเร็จและช่วยให้เด็กและเยาวชนที่พิการได้รับโอกาสเข้าถึงการศึกษาที่เท่าเทียมกัน บทบาทของผู้บริหารจึงเป็นเรื่องสำคัญ จะต้องดำเนินการบริหารจัดการให้เด็กพิการได้เข้ามาเรียนร่วมในโรงเรียนอย่างเสมอภาค การบริหารจัดการจึงเป็นหน้าที่ของผู้บริหารต้องหาแนวทางในการบริหารจัดการ เพื่อให้เด็กพิการสามารถเรียนร่วมได้อย่างมีความสุข และมีการจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับความต้องการจำเป็นพิเศษของแต่ละบุคคลได้อย่างเหมาะสม

เนื่องจากโรงเรียนวัดด่านสำโรงเป็นสถานศึกษาด้านแบบการจัดการเรียนรวม (Inclusive Schools) และมีจำนวนเด็กพิเศษเรียนร่วมมากที่สุดในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 รวมทั้ง 78 คน โดยแบ่งตามลักษณะความพิการเป็นเด็กที่เป็นออทิสติก 31 คน บกพร่องทางปัญญา 28 คน บกพร่องทางร่างกาย 4 คน บกพร่องทางการได้ยิน (หูตึง) 1 คน ปัญหาทางการเรียนรู้ 11 คน ปัญหาทางพฤติกรรมและอารมณ์ 3 คน ซึ่งทำให้ผู้ศึกษามีความสนใจที่จะศึกษาในด้านการจัดการโรงเรียนเรียนร่วมตามกรอบโครงสร้างซีท (SEAT Framework) ซึ่งเป็นแนวคิดการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม หรือ Inclusive Education ที่มุ่งเน้นให้โรงเรียนจะทำอะไรที่จะช่วยให้เด็กทุกคนสามารถเรียนร่วมกับคนอื่นได้อย่างมีความสุข และเป็นแนวทางการจัดการเรียนร่วมของสถานศึกษาด้านแบบการจัดการเรียนรวมของโรงเรียนวัดด่านสำโรง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 ที่โดยเน้นโครงสร้างซีท (SEAT Framework) ซึ่งมีองค์ประกอบสำคัญ 4 ประการ คือ S - Student (นักเรียน) E - Environment (สิ่งแวดล้อม) A - Activities (กิจกรรมการเรียนการสอน) T - Tools (เครื่องมือ) ตามนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการ

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาสภาพและปัญหาการจัดการเรียนร่วมตามกรอบโครงสร้างซีท (SEAT Framework) ของโรงเรียนวัดด่านสำโรง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1
2. เพื่อนำเสนอแนวทางการจัดการเรียนร่วมตามกรอบโครงสร้างซีท (SEAT Framework) ของโรงเรียนวัดด่านสำโรง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1

วิธีดำเนินการวิจัย

กรอบแนวคิดในการวิจัย ได้กำหนดเนื้อหาขอบเขตกรอบแนวคิดการจัดการเรียนร่วมตามกรอบโครงสร้างซีท (SEAT Framework) ของคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีองค์ประกอบ 4 ด้าน คือ 1) ด้านนักเรียน (S-Student) 2) ด้านสภาพแวดล้อม (E-Environment) 3) ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน (A-Activities) 4) ด้านเครื่องมือ (T-Tools)

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนร่วมในโรงเรียนวัดด่านสำโรง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 ผู้บริหารรองผู้บริหารโรงเรียน จำนวน 3 คน ครูและครูพี่เลี้ยง จำนวน 96 คน คณะกรรมการสถานศึกษาและภาคีเครือข่ายผู้ปกครอง จำนวน 60 คน รวมจำนวน 159 คน

วิธีการวิจัย เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) เพื่อศึกษาสภาพและปัญหาพร้อมนำเสนอแนวทางการบริหารจัดการเรียนร่วมตามกรอบโครงสร้างซีท (SEAT Framework) สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพและปัญหาการจัดการเรียนร่วมตามกรอบโครงสร้างซีท (SEAT Framework) ของโรงเรียนวัดด่านสำโรง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 ซึ่งเป็นแบบสอบถามแบบตรวจสอบรายการ (Check list) ชนิดมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) 5 ระดับ แบ่งออกเป็น 4 ตอน ตอนที่ 1 สภาพภาพของผู้ตอบ

แบบสอบถาม ตอนที่ 2 สภาพทั่วไปของของโรงเรียน ตอนที่ 3 สภาพการจัดการเรียนร่วมของโรงเรียนตามกรอบโครงสร้างซีท (SEAT Framework) ตอนที่ 4 ปัญหาการจัดการเรียนร่วมตามกรอบโครงสร้างซีท (SEAT Framework)

ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1) ศึกษาเอกสาร หนังสือ ตำรา บทความ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับ ภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยี
2) กำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัย ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้กรอบแนวคิดจากคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน 3) สร้างแบบสอบถามให้ครอบคลุมตามกรอบแนวคิด 4) นำแบบสอบถามเสนออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อตรวจ ปรับ และแก้ไขแบบสอบถาม 5) นำแบบสอบถามที่ผ่านการพิจารณาจากอาจารย์ที่ปรึกษาไปเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยส่งแบบสอบถามด้วยตนเองไปยังกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย และรับกลับคืนด้วยตนเอง ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ตอนที่ 2 สภาพทั่วไปของของโรงเรียน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลใช้ความถี่ (frequency) ค่าร้อยละ (percentage) ตอนที่ 3 สภาพการจัดการเรียนร่วมของโรงเรียนตามกรอบโครงสร้างซีท (SEAT Framework) ตอนที่ 4 ปัญหาการจัดการเรียนร่วมตามกรอบโครงสร้างซีท (SEAT Framework) สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลใช้ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) โดยแบบสอบถามที่ได้รับกลับคืนมาและมีความสมบูรณ์มีจำนวน 159 ฉบับ (แยกเป็นของผู้บริหารและรองผู้บริหารโรงเรียน จำนวน 3 ฉบับ ครูและครูพี่เลี้ยง จำนวน 96 คน คณะกรรมการสถานศึกษาและภาคีเครือข่ายผู้ปกครอง จำนวน 60 คน) คิดเป็นร้อยละ 100 ของแบบสอบถามทั้งหมด

การวิเคราะห์ข้อมูล ในการวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ SPSS ในการวิเคราะห์ข้อมูล แบบสอบถามที่ได้รับคืน ผู้วิจัยมาวิเคราะห์ตามขั้นตอน คือ 1) นับจำนวนของแบบสอบถามที่ได้รับคืนจากประชากรทั้งก่อนและหลังการติดตาม 2) วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยวิธีแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ 3) วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพทั่วไปของโรงเรียนโดยวิธีแจกแจงความถี่หาค่าร้อยละ 4) วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพการบริหารโรงเรียนที่จัดการเรียนร่วม การวิเคราะห์นี้ เรียงตามกรอบการบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT Framework) ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยวิธีการหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

ผลการวิจัย

จากการวิจัยเพื่อศึกษาสภาพและปัญหาการจัดการเรียนร่วมตามกรอบโครงสร้างซีท (SEAT Framework) ของโรงเรียนวัดด่านสำโรง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและรองผู้บริหาร ครูและครูพี่เลี้ยง และคณะกรรมการสถานศึกษาและภาคีเครือข่ายผู้ปกครอง สามารถสรุปผลการวิจัยในประเด็นต่างๆ ได้ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามในภาพรวม คือ ผู้บริหารและรองผู้บริหาร ครูและครูพี่เลี้ยง คณะกรรมการสถานศึกษาและภาคีเครือข่ายผู้ปกครอง พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 110 คน คิดเป็นร้อยละ 69.20 มีอายุอยู่ในช่วง 50 ปีขึ้นไป จำนวน 55 คน คิดเป็นร้อยละ 34.60 มีวุฒิทางการศึกษาสูงสุดระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า จำนวน 90 คน คิดเป็นร้อยละ 56.60 สาขาวิชาที่สำเร็จการศึกษาจบการศึกษาในสาขาอื่นๆ

นอกจากที่ระบุไว้ถึง 135 คน คิดเป็นร้อยละ 85.00 ตำแหน่งปัจจุบันผู้ตอบแบบสอบถามเป็นครูและครูพี่เลี้ยงมากที่สุด จำนวน 96 คน คิดเป็นร้อยละ 60.40 ประสบการณ์ในการบริหารโรงเรียนในการจัดการเรียนร่วม โดยภาพรวมทั้งหมด 159 คน ไม่มีประสบการณ์ในการบริหารโรงเรียนจัดการเรียนร่วม คิดเป็นร้อยละ 98.10 ประสบการณ์ในการจัดการเรียนร่วม พบว่าส่วนใหญ่ไม่มีประสบการณ์ในการจัดการเรียนร่วม จำนวน 60 คน คิดเป็นร้อยละ 37.70 ด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเด็กที่มีความต้องการพิเศษโดยภาพรวมมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเด็กที่มีความต้องการพิเศษถึง 109 คน คิดเป็นร้อยละ 68.60 แหล่งข้อมูลที่รับความรู้เกี่ยวกับเด็กที่มีความต้องการพิเศษโดยส่วนใหญ่มาจากการอบรม/สัมมนา/ประชุมเชิงปฏิบัติการ/ประชุมวิชาการ จำนวน 72 คน คิดเป็นร้อยละ 45.30 เคยเข้ารับการอบรม/สัมมนาเกี่ยวกับการจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษพบว่าส่วนใหญ่เคยเข้ารับการอบรม/สัมมนาเกี่ยวกับการจัดการเรียนร่วม จำนวน 112 คน คิดเป็นร้อยละ 70.40 และหน่วยงานที่เข้ารับการอบรมสัมมนาของผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มาจากโรงพยาบาล หน่วยงานที่ให้การรักษาเด็กที่มีความต้องการพิเศษ จำนวน 73 คน คิดเป็นร้อยละ 45.90

ตอนที่ 2 ข้อมูลสถานภาพทั่วไปของโรงเรียน ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ทราบถึงการจัดการเรียนร่วมของโรงเรียนว่ามีการจัดการเรียนร่วมทุกปีการศึกษา จำนวน และจัดการเรียนมาแล้วมีระยะเวลา 10 ปีขึ้นไป จำนวน 159 คน คิดเป็นร้อยละ 100

สรุปผลการศึกษา

จากการวิจัยเพื่อศึกษาสภาพและปัญหาการจัดการเรียนร่วมตามกรอบโครงสร้างซีท (SEAT Framework) ของโรงเรียนวัดด่านสำโรง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและรองผู้บริหาร ครูและครูพี่เลี้ยง และคณะกรรมการสถานศึกษาและภาคีเครือข่ายผู้ปกครอง สามารถสรุปผลการวิจัยในประเด็นต่างๆ ได้ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามในภาพรวม ประกอบด้วยผู้บริหารและรองผู้บริหาร ครูและครูพี่เลี้ยง คณะกรรมการสถานศึกษาและภาคีเครือข่ายผู้ปกครอง ในภาพรวมของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 110 คน คิดเป็นร้อยละ 69.20 มีอายุอยู่ในช่วง 50 ปีขึ้นไป จำนวน 55 คน คิดเป็นร้อยละ 34.60 มีวุฒิทางการศึกษาสูงสุดระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า จำนวน 90 คน คิดเป็นร้อยละ 56.60 สาขาวิชาที่สำเร็จการศึกษาจบการศึกษาในสาขาอื่นๆ นอกจากที่ระบุไว้ถึง 135 คน คิดเป็นร้อยละ 85.00 ตำแหน่งปัจจุบันผู้ตอบแบบสอบถามเป็นครูและครูพี่เลี้ยงมากที่สุด จำนวน 96 คน คิดเป็นร้อยละ 60.40 ประสบการณ์ในการบริหารโรงเรียนในการจัดการเรียนร่วม โดยภาพรวมทั้งหมด 159 คน ไม่มีประสบการณ์ในการบริหารโรงเรียนจัดการเรียนร่วม คิดเป็นร้อยละ 98.10 ประสบการณ์ในการจัดการเรียนร่วม พบว่าส่วนใหญ่ไม่มีประสบการณ์ในการจัดการเรียนร่วม จำนวน 60 คน คิดเป็นร้อยละ 37.70 ด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเด็กที่มีความต้องการพิเศษโดยภาพรวมมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเด็กที่มีความต้องการพิเศษถึง 109 คน คิดเป็นร้อยละ 68.60 แหล่งข้อมูลที่รับความรู้เกี่ยวกับเด็กที่มีความต้องการพิเศษโดยส่วนใหญ่มาจากการอบรม/สัมมนา/ประชุมเชิงปฏิบัติการ/ประชุมวิชาการ จำนวน 72 คน คิดเป็นร้อยละ

45.30 เคยเข้ารับการอบรม/สัมมนาเกี่ยวกับการจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษพบว่าส่วนใหญ่เคยเข้ารับการอบรม/สัมมนาเกี่ยวกับการจัดการเรียนร่วม จำนวน 112 คน คิดเป็นร้อยละ 70.40 และหน่วยงานที่เข้ารับการอบรมสัมมนาของผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มาจากโรงพยาบาล หน่วยงานที่ให้การรักษาเด็กที่มีความต้องการพิเศษ จำนวน 73 คน คิดเป็นร้อยละ 45.90

ตอนที่ 2 ข้อมูลสถานภาพทั่วไปของโรงเรียน

โรงเรียนวัดด่านสำโรงเป็นโรงเรียนขนาดใหญ่มีจำนวนนักเรียนทั้งนักเรียนปกติและนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษเรียนร่วม จำนวน 1,537 คน จัดการศึกษา 2 ระดับ คือ ระดับปฐมวัย และประถมศึกษาชั้นปีที่ 1-6 โดยโรงเรียนมีเด็กที่มีความต้องการพิเศษทั้งหมด 78 คน แบ่งตามลักษณะความพิการเป็นเด็กออทิสติก 31 คน บกพร่องทางปัญญา 28 คน บกพร่องทางร่างกาย 4 คน บกพร่องทางการได้ยิน (หูตึง) 1 คน ปัญหาทางการเรียนรู้ 11 คน และปัญหาทางพฤติกรรมและอารมณ์ 3 คน โรงเรียนมีการจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษซึ่งผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ทราบถึงการจัดการเรียนร่วมของโรงเรียนว่ามีการจัดการเรียนร่วมทุกปีการศึกษา จำนวน และจัดการเรียนมาแล้วมีระยะเวลา 10 ปีขึ้นไป จำนวน 159 คน คิดเป็นร้อยละ 100

ตอนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพจัดการเรียนร่วมตามกรอบโครงสร้างซีท (SEAT Framework) จากความคิดเห็นของผู้บริหารและรองผู้บริหาร ครูและครูพี่เลี้ยง คณะกรรมการสถานศึกษาและภาคีเครือข่ายผู้ปกครอง

3.1 ด้านนักเรียน (S-Student) พบว่าในภาพรวม โรงเรียนมีการปฏิบัติการจัดการเรียนร่วมอยู่ในระดับมาก ข้อรายการที่มีการปฏิบัติมากที่สุด คือ การเตรียมความพร้อมด้านต่างๆ เช่น ด้านร่างกาย ด้านวิชาการ ด้านอารมณ์และสังคม ด้านการช่วยเหลือตนเอง ของนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษทางการศึกษาเฉพาะบุคคล ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) = 3.99 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) = 0.64 สำหรับกลุ่มผู้บริหารและรองผู้บริหาร พบว่า มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ข้อรายการที่มากที่สุด คือ โรงเรียนมีการจัดเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้ปกครอง บุคคลที่เกี่ยวข้องกับเด็กจากการใช้เครื่องมือ วิธีการตรวจสอบทางจิตวิทยา จากการสังเกต และพูดคุยกับเด็กที่มีความต้องการพิเศษแต่ละกลุ่ม จากเอกสารและหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับตัวเด็ก โดยค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) = 4.67 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) = 0.58 กลุ่มครูและครูพี่เลี้ยง พบว่า มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ข้อรายการที่มากที่สุด คือ โรงเรียนมีการจัดเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้ปกครอง บุคคลที่เกี่ยวข้องกับเด็กจากการใช้เครื่องมือ วิธีการตรวจสอบทางจิตวิทยา จากการสังเกต และพูดคุยกับเด็กที่มีความต้องการพิเศษแต่ละกลุ่ม จากเอกสารและหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับตัวเด็ก ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) = 4.14 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) = 0.56 และกลุ่มของคณะกรรมการสถานศึกษาและภาคีเครือข่ายผู้ปกครอง พบว่า มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ข้อรายการที่มากที่สุด คือ โรงเรียนมีการเตรียมความพร้อมด้านต่างๆ เช่น ด้านร่างกาย ด้านวิชาการ ด้านอารมณ์และสังคม ด้านการช่วยเหลือตนเอง ของนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษทางการศึกษาเฉพาะบุคคล ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) = 3.97 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) = 0.84

3.2 ด้านสภาพแวดล้อม (E - Environment) พบว่าในภาพรวม โรงเรียนมีการปฏิบัติการจัดการเรียนร่วมอยู่ในระดับมาก ข้อรายการที่มากที่สุด คือ โรงเรียนมีการดำเนินการนำเสนอในเรื่องการจัดการเรียนร่วมโดยผู้บริหารชี้แจงให้ครู บุคลากรทางการศึกษาทุกคน ผู้ปกครอง คณะกรรมการสถานศึกษา และบุคลากรอื่นๆ ในโรงเรียนทราบ เข้าใจและยอมรับการจัดการเรียนร่วม ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) = 4.04 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) = 0.76 กลุ่มผู้บริหารและรองผู้บริหาร มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ข้อรายการที่มากที่สุด คือ โรงเรียนมีการดำเนินการนำเสนอในเรื่องการจัดการเรียนร่วมโดยผู้บริหารชี้แจงให้ครู บุคลากรทางการศึกษาทุกคน ผู้ปกครอง คณะกรรมการสถานศึกษา และบุคลากรอื่นๆ ในโรงเรียนทราบ เข้าใจและยอมรับการจัดการเรียนร่วม มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) = 5.00 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) = 0.00 ในกลุ่มครูและครูพี่เลี้ยง พบว่า มีการปฏิบัติในระดับมาก ข้อรายการที่มากที่สุด คือ โรงเรียนมีการดำเนินการนำเสนอในเรื่องการจัดการเรียนร่วมโดยผู้บริหารชี้แจงให้ครู บุคลากรทางการศึกษาทุกคน ผู้ปกครอง คณะกรรมการสถานศึกษา และบุคลากรอื่นๆ ในโรงเรียนทราบ เข้าใจและยอมรับการจัดการเรียนร่วม ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) = 4.11 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) = 0.49 และกลุ่มคณะกรรมการสถานศึกษาและภาคีเครือข่ายผู้ปกครอง พบว่า มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ข้อรายการที่มากที่สุด คือ โรงเรียนจัดให้เด็กที่มีความต้องการพิเศษเรียนร่วมชั้นกับเด็กทั่วไปมากที่สุด และมีการป้องกันสิ่งเร้า / สิ่งรบกวนจากภายนอกที่มารบกวนสมาธิเด็ก มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) = 3.93 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) = 0.94

3.3 ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน (A - Activities) พบว่าในภาพรวม โรงเรียนมีการปฏิบัติการจัดการเรียนร่วมอยู่ในระดับมาก ข้อรายการที่มากที่สุด คือ โรงเรียนมีการกำหนดแนวทางการจัดการเรียนการสอนโดยใช้แผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP)/แผนการสอนเฉพาะบุคคล (IIP)/สื่อการสอนที่เหมาะสมกับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในชั้นเรียนสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ และจัดให้เด็กที่มีความต้องการพิเศษร่วมกิจกรรมต่างๆ ที่โรงเรียนจัดขึ้นทุกกิจกรรม ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) = 4.16 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) = 0.85 สำหรับกลุ่มผู้บริหารและรองผู้บริหาร พบว่า มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ข้อรายการที่มากที่สุดมี 2 ข้อรายการ คือ โรงเรียนมีการกำหนดแนวทางการจัดการเรียนการสอนโดยใช้แผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP) / แผนการสอนเฉพาะบุคคล (IIP)/สื่อการสอนที่เหมาะสมกับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในชั้นเรียนสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ และจัดให้เด็กที่มีความต้องการพิเศษร่วมกิจกรรมต่างๆ ที่โรงเรียนจัดขึ้นทุกกิจกรรม ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) = 5.00 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) = 0.00 และโรงเรียนมีการจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะ (IEP) สำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ไปใช้ในการจัดการเรียนการสอน ในการพิจารณาพัฒนาการของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ และในการประเมินติดตามความก้าวหน้าของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) = 4.39 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) = 0.64 ในกลุ่มครูและครูพี่เลี้ยง ข้อรายการที่มากที่สุด คือ โรงเรียนมีการจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะ (IEP) สำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ไปใช้ในการจัดการเรียนการสอน ในการพิจารณาพัฒนาการของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ และในการประเมินติดตามความก้าวหน้าของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) = 4.39 และมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) = 0.64 กลุ่มคณะกรรมการสถานศึกษาและภาคีเครือข่ายผู้ปกครอง พบว่า มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก

ข้อรายการที่มากที่สุด คือ โรงเรียนมีการมอบหมายให้ ผู้บริหารโรงเรียน/หัวหน้างานวิชาการ/ผู้รับผิดชอบ
โครงการจัดการเรียนร่วม/ครูผู้สอน/ครูการศึกษาพิเศษเป็นผู้รับผิดชอบในการกำหนดเกณฑ์และเสนอแนะการ
พิจารณาเด็กที่มีความต้องการพิเศษ มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) = 3.82 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) = 0.93

3.4 ด้านเครื่องมือ (T - Tools) พบว่าในภาพรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ข้อรายการที่มากที่สุด
คือ โรงเรียนมีการส่งเสริมให้เด็กที่มีความต้องการพิเศษเข้าร่วมกิจกรรมทางศาสนา/กิจกรรมวันสำคัญของ
โรงเรียน/กิจกรรมตามประเพณีของชุมชน/กีฬานักเรียน/ทัศนศึกษา มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) = 4.40 ค่าเบี่ยงเบน
มาตรฐาน (S.D.) = 0.75 กลุ่มของผู้บริหารและรองผู้บริหาร พบว่า มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ข้อรายการที่
มากที่สุด มี 2 รายการ คือ โรงเรียนมีการดำเนินการส่งครูเข้ารับการอบรมทางวิชาการ/ส่งครูเข้ารับการอบรม
เกี่ยวกับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ/พาครูไปทัศนศึกษาดูงาน โรงเรียนที่ประสบความสำเร็จในการจัดการ
เรียนร่วม/จัดครูผู้ช่วยให้อย่างเพียงพอ/จัดงบประมาณในการดำเนินงาน/จัดหาวัสดุอุปกรณ์สิ่งอำนวยความสะดวก
เพื่อสนับสนุนส่งเสริมให้ครูมีความสามารถในการจัดกิจกรรมการเรียนร่วมกับเด็กที่มีความต้องการ
พิเศษ, โรงเรียนมีการส่งเสริมให้เด็กที่มีความต้องการพิเศษเข้าร่วมกิจกรรมทางศาสนา/กิจกรรมวันสำคัญของ
โรงเรียน/ กิจกรรมตามประเพณีของชุมชน/กีฬานักเรียน/ทัศนศึกษา ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) = 4.67 ค่าเบี่ยงเบน
มาตรฐาน (SD) = 0.58 ในกลุ่มครูและครูพี่เลี้ยง พบว่าข้อรายการที่มากที่สุด คือ โรงเรียนมีการส่งเสริมให้เด็ก
ที่มีความต้องการพิเศษเข้าร่วมกิจกรรมทางศาสนา/กิจกรรมวันสำคัญของโรงเรียน/กิจกรรมตามประเพณีของ
ชุมชน/กีฬานักเรียน/ทัศนศึกษา มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) = 4.59 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) = 0.56 และกลุ่มของ
คณะกรรมการสถานศึกษาและภาคีเครือข่ายผู้ปกครอง พบว่า มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากข้อรายการที่มาก
ที่สุด คือ โรงเรียนมีการส่งเสริมให้เด็กที่มีความต้องการพิเศษเข้าร่วมกิจกรรมทางศาสนา / กิจกรรมวันสำคัญ
ของโรงเรียน / กิจกรรมตามประเพณีของชุมชน / กีฬานักเรียน / ทัศนศึกษา มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) = 4.12 และมี
ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) = 0.90

**ตอนที่ 4 ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาจัดการเรียนร่วมตามกรอบโครงสร้างซีท (SEAT Framework) จากความ
คิดเห็นของผู้บริหารและรองผู้บริหาร ครูและครูพี่เลี้ยง คณะกรรมการสถานศึกษาและภาคีเครือข่าย
ผู้ปกครอง**

3.1 ด้านนักเรียน (S-Student) ปัญหาจัดการเรียนร่วมตามกรอบโครงสร้างซีท (SEAT
Framework) ด้านนักเรียน (S - Student) ในภาพรวม มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ข้อรายการที่พบปัญหา
มากที่สุด คือ โรงเรียนได้พบปัญหาด้านร่างกายในการเตรียมของนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษทางการศึกษา
เฉพาะบุคคล โดยมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) = 3.61 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) = 0.91

3.2 ด้านสภาพแวดล้อม (E - Environment) พบว่า ในภาพรวมปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ข้อ
รายการที่พบปัญหา มากที่สุด คือ โรงเรียนได้พบปัญหาสภาพแวดล้อมภายนอก/ภายในอาคารไม่ค่อยอำนวยความสะดวก
แก่นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) = 2.91 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) = 0.91
กลุ่มผู้บริหารและรองผู้บริหาร พบว่า ในภาพรวมมีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ข้อรายการที่มีปัญหามากที่สุด
คือ โรงเรียนได้พบปัญหาพื้นที่ไม่เพียงพอสำหรับการจัดการศึกษา และการจัดกิจกรรมต่างๆ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) =

4.00 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) = 1.00 กลุ่มครูและครูพี่เลี้ยง และกลุ่มคณะกรรมการสถานศึกษาและภาคีเครือข่ายผู้ปกครองในภาพรวม มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ข้อรายการที่มีปัญหามากที่สุด คือ โรงเรียนได้พบปัญหาสภาพแวดล้อมภายนอก/ภายในอาคารไม่ค่อยอำนวยความสะดวกแก่นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) = 3.15 และ 3.52 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) = 0.76 และ 0.98 ตามลำดับ

3.3 ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน (A - Activities) พบว่า โดยภาพรวมมีปัญหาในระดับปานกลาง และข้อรายการที่เป็นปัญหามากที่สุด คือ โรงเรียนได้พบปัญหาในการขาดการปรับปรุงหลักสูตรให้เหมาะสมในการจัดการเรียนร่วม มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) = 2.74 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) = 1.04 สำหรับกลุ่มผู้บริหารและรองผู้บริหาร ข้อรายการที่เป็นปัญหามากที่สุดถึง 4 รายการ คือ โรงเรียนได้พบปัญหาครูประจำชั้นมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเรียนร่วมไม่เพียงพอ มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) = 3.33 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) = 2.08 โรงเรียนได้พบปัญหาครูขาดความรู้ความเข้าใจในการเตรียมความพร้อมเด็ก มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) = 3.33 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) = 0.28 โรงเรียนได้พบปัญหาครูขาดทักษะในการสอน และการเลือกสื่ออุปกรณ์เพื่อสอนเด็กที่มีความต้องการพิเศษ มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) = 3.33 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) = 1.16 โรงเรียนได้พบปัญหาในการขาดการปรับปรุงหลักสูตรให้เหมาะสมในการจัดการเรียนร่วม มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) = 3.33 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) = 1.16 กลุ่มครูและครูพี่เลี้ยง ในภาพรวมมีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ข้อรายการที่เป็นปัญหามากที่สุด คือ ไม่มีการจัดเตรียมบุคลากรที่เกี่ยวข้องในการจัดการเรียนการสอนอย่างเหมาะสม มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) = 2.61 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) = 1.03 และในส่วนของกลุ่มคณะกรรมการสถานศึกษาและภาคีเครือข่ายผู้ปกครอง ในภาพรวมมีปัญหาในอยู่ในระดับปานกลาง ข้อรายการที่เป็นปัญหามากที่สุด คือ โรงเรียนได้พบปัญหาในการขาดการปรับปรุงหลักสูตรให้เหมาะสมในการจัดการเรียนร่วม มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) = 3.00 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) = 1.03

3.4 ด้านเครื่องมือ (T - Tools) พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ข้อที่มีปัญหามากที่สุด คือ โรงเรียนขาดแคลนครูผู้สอนที่มีความรู้ด้านการศึกษาพิเศษ มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) = 2.89 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) = 1.13 กลุ่มผู้บริหารและรองผู้บริหาร มีในภาพรวม มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ข้อรายการที่มีปัญหามากที่สุดมี 5 ข้อรายการ คือ ขาดงบประมาณที่ใช้ในการผลิตและจัดซื้อสื่อการเรียนการสอน, โรงเรียนขาดแคลนครูผู้สอนที่มีความรู้ด้านการศึกษาพิเศษ, ครูขาดประสบการณ์ในการสอนเด็กที่มีความต้องการพิเศษ, การจัดครูเข้าสอนในชั้นเรียนร่วมไม่เหมาะสมตามความสามารถของครู, ขาดการบริการด้านต่างๆ เพื่อช่วยสนับสนุนการศึกษาของนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) = 3.67 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) = 1.53 กลุ่มครูและครูพี่เลี้ยง ในภาพรวมมีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ข้อรายการที่มีปัญหามากที่สุด ครูขาดประสบการณ์ในการสอนเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) = 2.61 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) = 0.99 และในส่วนของกลุ่มคณะกรรมการสถานศึกษาและภาคีเครือข่ายผู้ปกครอง ในภาพรวมมีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ข้อรายการที่มีปัญหามากที่สุด คือ โรงเรียนขาดแคลนครูผู้สอนที่มีความรู้ด้านการศึกษาพิเศษ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) = 3.27 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) = 1.16

อภิปรายผล

จากการสรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลสภาพและปัญหาการจัดการเรียนร่วมตามกรอบโครงสร้างซีท (SEAT Framework) ของโรงเรียนวัดด่านสำโรง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 สามารถอภิปรายผลการวิจัยในประเด็นสำคัญต่างๆ ที่ค้นพบดังนี้

สภาพและปัญหาการจัดการเรียนร่วม

ด้านนักเรียน (S - Student) พบว่า โรงเรียนให้ความสำคัญกับการเตรียมความพร้อมด้านต่าง ๆ เช่น ด้านร่างกาย ด้านวิชาการ ด้านอารมณ์และสังคม ด้านการช่วยเหลือตนเอง ของนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษทางการศึกษาเฉพาะบุคคล ซึ่งถือเป็นเรื่องที่สำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งที่จะช่วยส่งเสริมให้กับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ได้สามารถเข้าเรียนร่วมกับเด็กปกติได้อย่างมีความสุข ไม่มีปัญหาอุปสรรคต่อการพัฒนา หรือถ้ามีปัญหาก็เป็นเพียงเล็กน้อย สอดคล้องกับสกววรรณ์ ตันตินีรนาท (2550) ที่พบว่า ด้านนักเรียน ควรมีการเตรียมความพร้อมของเด็กที่มีความต้องการพิเศษมีการเตรียมความพร้อมสำหรับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษตามความต้องการจำเป็นพิเศษทางการศึกษาเฉพาะบุคคล โดยมีการเตรียมความพร้อมโดยจัดให้มีการแนะแนวและให้คำปรึกษาในการเตรียมความพร้อมของเด็กให้แก่ผู้ปกครองเด็กที่มีความต้องการพิเศษ สอดคล้องกับกระทรวงศึกษาธิการ (2548 : 5) ได้ให้ความหมายการเรียนร่วมไว้ว่า การเรียนร่วม (Integrated Education) หมายถึง การจัดให้เด็กและเยาวชนพิการที่ได้รับการเตรียมความพร้อมมาก่อน เรียนร่วมกับนักเรียนทั่วไปในโรงเรียนปกติ และได้รับการสนับสนุนช่วยเหลือจากบุคลากรในโรงเรียนทุกฝ่ายให้สามารถร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ในโรงเรียนได้อย่างเหมาะสม เพื่อว่าความต้องการจำเป็นทางร่างกาย ทางอารมณ์ ทางสังคม และทางการศึกษาของเด็กพิเศษจะได้รับการตอบสนองและพัฒนาอย่างมีประสิทธิภาพ อีกทั้ง สอดคล้องกับผดุง อาริยะวิญญู (2537 : 231-232) กล่าวว่า เด็กที่มีความต้องการพิเศษไม่สามารถเรียนร่วมเต็มเวลากับเด็กปกติได้ทุกคน เด็กที่มีความพร้อมเท่านั้นถึงจะถูกคัดเลือกให้เข้าร่วมชั้นปกติได้ซึ่งจะต้องมีการเตรียมความพร้อมทางด้านร่างกาย พัฒนาการด้านอารมณ์และสังคม และความสามารถทางการเรียน สอดคล้องกับงานวิจัยของสกววรรณ์ ตันตินีรนาท (2549) ได้ศึกษาสภาพและปัญหาการบริหารโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วมของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เขตภาคกลาง การวิจัย พบว่า S - Student (ด้านนักเรียน) ต้องมีการเตรียมความพร้อมสำหรับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ โดยจัดให้มีการแนะแนวและให้คำปรึกษากับผู้ปกครอง และวิธีการเตรียมความพร้อมส่วนใหญ่มีความสอดคล้องกันว่ยังปฏิบัติกันน้อย และโรงเรียนได้พบปัญหาด้านร่างกายในการเตรียมของนักเรียน ที่มีความต้องการพิเศษทางการศึกษาเฉพาะบุคคล สอดคล้องกับอุบล เล่นวารี (2542:1) ที่กล่าวว่า เด็กที่มีความต้องการพิเศษ เป็นเด็กที่ไม่อาจพัฒนาความสามารถได้เท่าที่ควรจากการเรียน การสอนตามปกติ จำเป็นต้องจัดการศึกษาพิเศษให้เหมาะสมกับลักษณะและความต้องการของเด็ก ผู้วิจัยเห็นว่า ผู้บริหารโรงเรียนในฐานะผู้มีบทบาทสำคัญ ต่อการพัฒนาผู้เรียนพิเศษ ควรมีการวางแผนจัดสรรงบประมาณและทรัพยากรทางการศึกษาให้เหมาะสมและสอดคล้องกับความจำเป็นในการแก้ปัญหาการจัดการการศึกษาให้กับนักเรียนพิเศษด้านร่างกายเป็นพิเศษ สอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (พ.ศ.2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม ฉบับที่ 2 พ.ศ.2545 มาตรา 10) การ

จัดการศึกษาต้องให้บุคคลมีสิทธิและโอกาสเสมอกันในการเรียนการศึกษาขั้นพื้นฐานไม่น้อยกว่า 12 ปีที่รัฐต้องจัดให้อย่างทั่วถึง และมีคุณภาพโดยไม่เสียค่าใช้จ่าย การจัดการศึกษาสำหรับบุคคล ที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย จิตใจ สติปัญญา อารมณ์ สังคม การสื่อสาร และการเรียนรู้หรือร่างกายพิการหรือทุพพลภาพ โดยให้ได้รับสิ่งอำนวยความสะดวก สื่อ บริการ และความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษา ตามหลักการและวิธีการที่กระทรวงกำหนด

ด้านสภาพแวดล้อม (E - Environment) การจัดสภาพแวดล้อมทางกายภาพให้เอื้ออำนวยความสะดวกแก่นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ พบว่า ทั้งผู้บริหาร รองผู้บริหาร ครูและครูพี่เลี้ยง คณะกรรมการสถานศึกษาและภาคีเครือข่ายผู้ปกครอง ให้ความสำคัญในเรื่อง โรงเรียนมีการดำเนินการนำเสนอในเรื่องการจัดการเรียนร่วมโดยผู้บริหารชี้แจงให้ครูและบุคลากรทางการศึกษาทุกคน ผู้ปกครอง คณะกรรมการสถานศึกษา และบุคลากรอื่นๆ ในโรงเรียนทราบ เข้าใจและยอมรับการจัดการเรียนร่วม รวมถึงโรงเรียนมีการจัดการเรียนร่วม โดยให้เด็กที่มีความต้องการพิเศษได้เรียนร่วมกับเด็กทั่วไปมากที่สุด บุคคลสำคัญที่เกี่ยวข้องในการจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษนั้น คือ สภาพแวดล้อมอย่างหนึ่งและมีส่วนสำคัญในการที่จะช่วยเหลือผลักดันให้เด็กที่มีความต้องการพิเศษสามารถเข้าเรียนร่วมกับเด็กทั่วไปได้อย่างมีประสิทธิภาพสอดคล้องกับวิจัยของ ผดุง อารยะวิญญู (2542:40) กล่าวว่า บุคคลสำคัญที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ บุคลากร ผู้ปกครอง ผู้บริหาร ชุมชน อีกทั้งสอดคล้องกับเบญจา ชลธารนนท์ (2546:8-13) ที่กล่าวว่าบุคคลที่ต้องเกี่ยวข้อง ได้แก่ พ่อแม่ ผู้ปกครอง ครู และบุคลากรอื่นๆ ในโรงเรียน ปัญหาในด้านการจัดสภาพแวดล้อมทางกายภาพให้เอื้ออำนวยความสะดวกแก่นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ ทั้งสามกลุ่มมีความสอดคล้องกันว่าปัญหาด้านสภาพแวดล้อมภายนอกอาคารไม่เอื้ออำนวยความสะดวกแก่นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ สภาพแวดล้อมภายนอกอาคาร สถานที่ตั้ง ชนิดของอาคาร ทางเดิน ผู้วิจัยเห็นว่า ปัญหาในด้านการจัดสภาพแวดล้อมภายนอก เป็นปัญหามาจากงบประมาณที่ไม่พอเพียง มีจำกัด การปรับเปลี่ยนอาจต้องใช้งบประมาณมาก ผู้บริหารหรือผู้ที่รับผิดชอบยังเห็นว่า นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษก็เป็นนักเรียนที่ยังสามารถอยู่กับสภาพแวดล้อมเดิมๆ ได้ เช่นเดียวกันกับสภาพแวดล้อมภายในอาคารที่ไม่เอื้ออำนวยความสะดวกแก่นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ ไม่ว่าจะเป็นประตูห้องเรียน ทางลาด บันได ทางเดิน แสงสว่าง ห้องน้ำ สวิตช์ไฟ เนื่องจากจำนวนนักเรียนมีพอประมาณแต่ไม่กระทบถึงการปรับสภาพแวดล้อมภายในและภายนอกให้เอื้อต่อนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ แต่ผู้บริหารโรงเรียนต้องให้ความสำคัญ ตระหนัก และมีการวางแผนดังที่ สอดคล้องกับเบญจา ชลธารนนท์ (2546:8-13) กล่าวว่า สภาพแวดล้อมทางกายภาพควรจัดให้นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษในสภาพที่มีขีดจำกัดน้อยที่สุด โรงเรียนควรพยายามให้เด็กที่มีความต้องการพิเศษได้เรียนร่วมในชั้นเรียนทั่วไปมากที่สุด โรงเรียนจึงควรปรับสภาพแวดล้อมโดยใช้หลักวิชาการ คือ พิจารณาสภาพความบกพร่องของนักเรียนแต่ละประเภท เช่น นักเรียนที่มีการเห็นเลือนรางควรมีโคมไฟที่โต๊ะเรียน และควรจัดให้นักเรียนนั่งแถวหน้าสุด

ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน (A - Activities) ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน เป็นองค์ประกอบที่สำคัญสูงสุดของการจัดการเรียนรู้สำหรับเด็กนักเรียน และการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในรูปแบบการเรียนร่วม

เป็นแบบพิเศษออกไป ทั้งภายในและภายนอกห้องเรียน ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน (A - Activities) พบว่า โรงเรียนมีการกำหนดแนวทางการจัดการเรียนการสอนโดยใช้แผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP)/แผนการสอนเฉพาะบุคคล (IIP)/สื่อการสอนที่เหมาะสมกับเด็กในชั้นเรียนสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ มีการจัดให้เด็กที่มีความต้องการพิเศษร่วมกิจกรรมต่างๆ ที่ทางโรงเรียนจัดขึ้นทุกกิจกรรม สอดคล้องกับงานวิจัยของอัจฉริยา กุดหอม (2551) พบว่า โรงเรียนต้องมีการ จัดทำแผนการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP) ให้กับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษทุกคน เพื่อบอกรายละเอียดของนักเรียน ข้อมูลทางการศึกษา แผนการจัดการศึกษา สิ่งอำนวยความสะดวก สื่อ บริการ และความช่วยเหลืออื่นใดของนักเรียนแต่ละคน และแผนการสอนเฉพาะบุคคล (IIP) มีการจัดทำแผนการสอนเฉพาะบุคคล (IIP) ให้กับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษเพื่อเป็นแผนการสอนที่จัดขึ้นเฉพาะเจาะจงสำหรับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษคนนั้นๆเป็นรายบุคคล ซึ่งสอดคล้องกับสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2548:35) กล่าวว่า A – Activities (กิจกรรมการเรียนการสอน) เป็นกระบวนการทั้งหมดเกี่ยวกับการเรียนการสอน การจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP) และแผนการสอนเฉพาะบุคคล (IIP) และสอดคล้องกับสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2548:6) กล่าวว่า แผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP) เป็นแผนการให้บริการทางการศึกษาพิเศษรายปี จัดทำขึ้นให้กับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษเป็นรายบุคคล โดยพ่อแม่ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการจัดทำ ต้องมีรายละเอียดเกี่ยวกับระดับความสามารถของนักเรียนปัจจุบัน ส่วนแผนการสอนเฉพาะบุคคล (Individual Implementation Plan : IIP) เป็นแผนการสอนที่จัดทำขึ้นเฉพาะเจาะจงสำหรับนักเรียนพิการหรือมีความบกพร่องคนนั้น ในวิชาหรือทักษะที่เป็นจุดอ่อน จัดทำขึ้นเพื่อช่วยให้นักเรียนบรรลุจุดประสงค์และเป้าหมายที่กำหนดไว้ใน IEP และสอดคล้องกับงานวิจัยของสกาวิรัตน์ ตีรตินิรนาท (2549) ด้าน A – Activities (กิจกรรม) ที่กล่าวว่า มีการปรับหลักสูตรที่ใช้กับนักเรียนทั่วไปมาใช้กับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ กำหนดแนวทางการจัดการเรียนการสอนโดยใช้แผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP) เป็นหลัก ปัญหาในด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เห็นว่า โรงเรียนขาดการปรับปรุงหลักสูตรให้เหมาะสมในการจัดการเรียนร่วม สอดคล้องกับสกาวิรัตน์ ตันตินิรนาท (2549) ที่กล่าวว่า การปรับหลักสูตรที่ใช้กับนักเรียนทั่วไปมาใช้กับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ โดยบุคลากรของโรงเรียนมีส่วนร่วม วัตถุประสงค์หลักในการจัดการเรียนร่วมเพื่อพัฒนาทักษะในการดำรงชีวิต แต่พบปัญหาว่า หลักสูตรที่ใช้อยู่ยังไม่เหมาะสม เพราะครูยังขาดความรู้ความเข้าใจในการจัดทำแผนการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP) กิจกรรมการเรียนการสอนเป็นเรื่องสำคัญ การบริหารจัดการหลักสูตรจึงเป็นเรื่องที่ผู้ที่เกี่ยวข้องทุกฝ่ายต้องให้ความสำคัญ และมีการพัฒนาหลักสูตรให้เหมาะสม ไม่ว่าจะเป็นหลักสูตรทั่วไป หรือการจัดหลักสูตรเฉพาะ ในหลักสูตรทั่วไปคือปรับหลักสูตรที่ใช้กับนักเรียนทั่วไปมาใช้กับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ ส่วนการจัดทำหลักสูตรเฉพาะเป็นหลักสูตรเฉพาะบุคคล

ด้านเครื่องมือ (T - Tools) เครื่องมือในการบริหารจัดการเรียนร่วม เป็นสิ่งที่จะช่วยให้นักเรียนพิการหรือบกพร่องเกิดการเรียนรู้ ผู้วิจัยได้พบว่า โรงเรียนมีการส่งเสริมให้เด็กที่มีความต้องการพิเศษเข้าร่วมกิจกรรมทางศาสนา/ทักษะศึกษา สอดคล้องกับนักการศึกษา คือ เบญจา ชลธารนนท์ (2546:53) ได้กล่าวถึง

ปรัชญาและสรุปแนวคิดเบื้องต้นที่จะทำให้การศึกษาพิเศษบรรลุถึงจุดมุ่งหมาย ไว้ว่า การศึกษาพิเศษต้องรวม วิชาพลศึกษา นันทนาการ และสุนทรียศาสตร์เพื่อเตรียมเด็กพิเศษให้สามารถใช้ชีวิตในสังคมได้อย่างสมบูรณ์ ดังนั้นจากปรัชญาตอนหนึ่ง จะเห็นได้ว่าการยอมรับว่าเด็กที่มีความต้องการพิเศษเป็นส่วนหนึ่งของสังคม จะต้องอยู่ร่วมกันอย่างมีศักดิ์ศรีเท่าเทียมกัน และยุติธรรมในสังคม และส่งเสริมให้เด็กพิเศษได้เรียนร่วม ทำ กิจกรรมร่วมกับเด็กปกติ อันเป็นพื้นฐานสำคัญยิ่งต่อการอยู่ร่วมกันในสังคม จึงต้องมีการเตรียมเด็กที่มีความ ต้องการพิเศษให้มีความพร้อมที่จะเข้าสู่กระบวนการเรียนรู้ในรูปแบบการเรียนร่วม สอดคล้องกับ สมยศ สุขพัฒน์ (2550) การศึกษาการบริหารจัดการโรงเรียนเรียนร่วม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา นครนายก ผลวิจัยพบว่า ผู้บริหารดำเนินการส่งเสริม พัฒนาผู้สอนจัดหาเครื่องมือ สื่อ อุปกรณ์ สำหรับ เตรียมความพร้อม รวมถึงการจัดบริการที่จะเป็นให้ผู้เรียน ได้แก่ บริการแนะแนว ศิลปะบำบัด ดนตรีบำบัด การแก้ไขคำพูด และสอดคล้องกับ แบลนชาร์ด (Blanchard,1991:147) ที่ทดลองจัดกิจกรรมเชิงปฐมนิเทศ สำหรับนักเรียนปกติ ระดับประถมศึกษา เพื่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจ ต่อนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษก่อน ดำเนินการโครงการเรียนร่วม ระหว่างนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ กับนักเรียนปกติ ผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่า โรงเรียนมุ่งส่งเสริมให้เด็กที่มีความต้องการพิเศษได้เข้ามามีส่วนร่วมกิจกรรมต่างๆเพื่อสร้างทักษะการดำรงชีวิต ให้ผู้เรียนพิเศษสามารถเข้าใจและใช้ชีวิตอยู่ร่วมกับผู้เรียนได้อย่างมีความสุข ซึ่งสอดคล้องกับการเตรียมความ พร้อมแก่นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษในด้านการช่วยเหลือตนเอง โดยเน้นทักษะชีวิตมากกว่าจะเน้นด้าน ความรู้และทฤษฎี ทำให้นักเรียนพิเศษสามารถช่วยเหลือตนเองโดยไม่ต้องพึ่งพาผู้อื่นหรือจะพึ่งพา ก็เป็นส่วน น้อย ซึ่งสอดคล้องกับ ปัญหาด้านเครื่องมือในการบริหารจัดการเรียนร่วม พบว่า โรงเรียนมีปัญหาขาดแคลน ครูผู้สอนที่มีความรู้ด้านการศึกษาพิเศษ และเห็นว่า การขาดแคลนครูผู้สอนที่มีความรู้ด้านการศึกษาพิเศษ เนื่องจากขาดการประสานงานระหว่างสถาบันทางการศึกษาที่มีหน้าที่ผลิตบุคลากรทางด้านการศึกษาพิเศษ กับหน่วยงานทางการศึกษาที่จัดด้านการศึกษาพิเศษ ทำให้สาขาครูการศึกษาพิเศษขาดแคลนเป็นจำนวนมาก ส่วนครูที่มีอยู่และทำหน้าที่ดูแลการจัดการเรียนร่วมขาดความรู้ความเข้าใจ แต่ต้องปฏิบัติหน้าที่ที่ได้รับการ อบรมสัมมนา ศึกษาดูงาน และทดลองปฏิบัติงาน ความลึกซึ้งความเข้าใจต่อพฤติกรรมผู้เรียนพิเศษจึงไม่เพียงพอที่จะไปพัฒนาผู้เรียนพิเศษให้มีการพัฒนาที่ดี

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปใช้

1. จากผลการวิจัยที่พบว่าควรให้หน่วยงานที่มีหน้าที่รับผิดชอบด้านการศึกษาพิเศษ ได้เข้ามามี บทบาทจัดอบรมครูในโรงเรียนต้นแบบโรงเรียนจัดการเรียนร่วม ให้ครูได้มีความรู้ความเข้าใจต่อการดูแลเอาใจ ใส่ผู้เรียนที่มีความต้องการพิเศษเหล่านั้น โดยเรียนรู้อย่างเป็นรูปธรรมในลักษณะพี่เลี้ยง หรือ Coaching
2. จากผลการวิจัยที่พบว่ารัฐควรจัดสรรงบประมาณในการรองรับในการปรับปรุงสภาพแวดล้อมทั้ง ภายในภายนอกโรงเรียน ให้เอื้ออำนวยกับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษอย่างเหมาะสม
3. จากผลการวิจัยที่พบว่ารัฐควรจัดให้มีสถานศึกษาเฉพาะทางเกี่ยวกับการจัดการศึกษาพิเศษสำหรับ นักเรียนเรียนร่วมอย่างน้อยจังหวัดละ 1 แห่ง เพื่อรองรับนักเรียนพิเศษเรียนร่วมที่มีจำนวนมากขึ้นทุกปี

4. จากผลการวิจัยที่พบว่ารัฐต้องสร้างความเข้าใจ/มีการประชาสัมพันธ์ เผยแพร่/อบรม ให้กับประชาชน/ผู้ปกครองได้รับรู้ เข้าใจ และการดูแลเอาใจใส่เกี่ยวกับผู้เรียนพิเศษ

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาวิจัยปัญหาอุปสรรค และแนวทางพัฒนาผู้เรียนพิเศษ แยกแต่ละประเภทตามความพิการ เพื่อเป็นข้อมูลในการจัดการเรียนร่วมให้เกิดประสิทธิผลกับผู้เรียนพิเศษได้อย่างเหมาะสมกับบุคคล
2. ควรศึกษาเปรียบเทียบสภาพการจัดการเรียนร่วมนักเรียนพิเศษในโรงเรียนปกติในแต่ละภูมิภาค นำมาเป็นข้อมูลในการพัฒนากลยุทธ์การจัดการเรียนร่วมในแต่ละภูมิภาคอย่างเหมาะสม
3. ควรมีการจัดทำวิจัยเชิงคุณภาพเกี่ยวกับแนวทางการบริหารโรงเรียนจัดการเรียนร่วม ทั้งระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษาสังกัดทั้งภาครัฐและเอกชน เพื่อนำไปใช้ประโยชน์ในการจัดสรรงบประมาณเพื่อการจัดการเรียนร่วม และปรับปรุงด้านสภาพแวดล้อมภายในภายนอก การจัดสรรอัตราากำลังครูที่มีความรู้ความสามารถด้านการศึกษาพิเศษให้พอเพียงต่อนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ การจัดสื่อ วัสดุ อุปกรณ์ที่มีความจำเป็นต่อการพัฒนานักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2548). *การสังเคราะห์ด้านการจัดการเรียนร่วมสู่ภาคปฏิบัติเพื่อนำนโยบายการจัดการศึกษาอย่างมีคุณภาพสำหรับเด็กและเยาวชนคนพิการ*. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2546). *พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 พร้อมกฎกระทรวงที่เกี่ยวข้อง และพระราชบัญญัติการศึกษาภาคบังคับ พ.ศ. 2545*. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- เบญจา ชลธารนนท์. (2546). *คู่มือการบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท*. กรุงเทพมหานคร: เพทายการพิมพ์.
- ผดุง อารยะวิญญู. (2537). *การจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ*. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แว่นแก้ว.
- ผดุง อารยะวิญญู. (2542). *การเรียนร่วมระหว่างเด็กปกติกับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ*. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แว่นแก้ว.
- รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540. สืบค้นจาก <http://www.parliament.go.th>
- รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550. สืบค้นจาก <http://www.parliament.go.th>
- สกวรัตน์ ตันตินิรนาท. (2549). *การศึกษาสภาพและปัญหาการบริหารโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วมของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เขตภาคกลาง (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษาดุษฎีบัณฑิต)*. คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สกวรัตน์ ตันตินีรนาท. (2549). การศึกษาสภาพและปัญหาการบริหารโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วมของ
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เขตภาคกลาง. (OJED), 2(1), 753-765.

อัจฉริยา กุดหอม. (2551) การศึกษาการปฏิบัติงานที่เป็นเลิศของโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วมตาม
มาตรฐานการศึกษาพิเศษโรงเรียนเรียนร่วม: การวิจัยพหุกรณีศึกษา. วารสารอิเล็กทรอนิกส์ทาง
การศึกษา (OJED), 3(1), 441-455.

อุบล เล่นวารี. (2542). การบริหารและการจัดการศึกษาพิเศษเรียนร่วม. กรุงเทพมหานคร: จำไทยเพรส.

สมยศ สุขพัฒน์ธี. (2550). การศึกษาการบริหารการเรียนร่วม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครนายก.

(ปริญญาณิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต การบริหารการศึกษา). บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2548). การสังเคราะห์งานด้านการจัดการเรียนร่วมสู่

ภาคปฏิบัติเพื่อนำสู่นโยบายการจัดการศึกษาอย่างมีคุณภาพสำหรับเด็กและเยาวชนพิการ.

กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.

ภาษาต่างประเทศ

Blanchard, Donna M. (1991, June). *Improving Attitudes and Social interactions*

Between Nonhandicapped YoungChildren And their peers with handicapping

Conditions. Dissertation Abstracts Internation. 51(12) A : 4083.